

פעולה לזיכרון של לוסי (לאה), מאיה ורינה צי הי"צ

"צעי שלתמושת השליחות ערך גדול: כי מה יחוש האדם ואין לא שליחות אחת?" (ביה ריין הי"צ)
לאורך של בנות משפחת צי נעסוק בתמושת השליחות, בניסיון למלא את הייעוד שלנו בעולם, ולהפיל את
האוב.

הפעולה מחולקת לפי גילאים - לשבטים קטנים ולשבטים גדולים

מעפילים-קווה:

1. נעשה סבה, ונבקש מחניכים לשתף באסוציאציה פעולה להם לראש כשאומרים את
המילה 'שליחות'.

2. נניח על הרצפה תמונות של אנשים שונים (נספח 1), ונספר עליהם בקצרה.

החניכים יסתובבו בחצר, יבחרו בצמות מסוימת שהתמברו אליה, ויעצבו ליבה.
ניצור קבוצות לפי הצמויות ניתן לכל קבוצה 5 צקות לקרוא בקצרה על הצמות
ולחשוב על השליחות של אותה צמות.
כל קבוצה תשתף למה בחרו את הצמות, מה הייתה השליחות שלה, ומה הייתה התרומה
שלה

3. קטע ודיון - אפשר לבחור בין 2 הקטעים לי מה שמתאים לשה (נספח 2 ו3).
נקרא ס החניכים וניצור דיון. אפשר לזהר על הנקודות הבאות:

1. המטרה שלנו בעולם - מה התפקיד שלנו בעולם? למה אנחנו כאן?

2. מה אנחנו יכולים לעשות כדי למלא את אותה מטרה?

3. האם אתם מאמינים שכל אדם יש שליחות ומטרה אחת בעולם?

מסב - אנחנו יודעים שאנחנו כאן אבל בעצם למה? האינדאלי הוא בסוף למלא את המשימה
שלנו-השליחות שלנו

אנחנו צריכים על ידי התכונות שלנו האופיי, היכולות, ושם מה שאנחנו אוהבים לעשות
להפיל ולעשות כמה שיותר טוב

בואו נלמד מלוסי, מאיה ורינה, שבימים האחרונים שמענו המון סיפורים עליהם, על
ההסתכלות על הילד שקצת קשה לו, על הכנסת ההאזרחים, על האהבה לעם ישראל וארץ
ישראל

בואו אנחנו ננסה להיות ההכי טובים שלנו ושם אנחנו ננסה להפיל את האוב שיש בנו ואת
האוב.

נבטים - מעלות:

1. נשחק אחד מהמשחקים הבאים: (ומסר - כדי שנצליח בקבוצה, כל אחד צריך למלא את החלק שלו (את השליחות שלו)

1. הצגם - יושבים במעגל עם ידים על הרצפה וכל אחד שם את יד ימין בין שתי הידים של מי שיושב מימין. כל אחד צופק עם היד על הרצפה בתורו ו"מעביר את הצג" לידי השני. צפיקה פעמיים מעבירה את הכיוון.
2. מעגל כסאות - יושבים על כסאות במעגל, ומניחים את הראש על מי שיושב מימין. המצריכים מוציאים לאט לאט כסאות, והמניחים צריכים להחזיק מעמד מבלי ליפול.
3. מחלקים לכל חניך פתק שכתבה בו פעולה כלשהי, והתעושה הקבוצתית (נספח 1). החניך הראשון מתחיל, וכל אחד פועל בתורו לפי מה שכתבה בפתק.

2. מירוץ שליחים - נחלק את החניכים לצ' קבוצות ונעמיד אותם בצ' אורים. נעמיד מול 4 הקבוצות במרחק משמעותי, 3 שלטים עם שמות של צ'חיות שונות שמיו חיי שליחות (נספח 2) המצריך יקרא את האלפ' שחיות ויסביר בקצרה על הצ'חיות. על כל קבוצה להחליט איזה צ'חות הכי משמעותית בעיניהם, ורק לאחר שהסבירו למצריך הראשון בתור יכול לחזור ולקחת את השלט של הצ'חות. אם שני הקבוצות החליטו על אותה צ'חות - הראשון שהגיע מנצח.

3. סיפור (נספח 3)

נשאל את החניכים - מה חסר לאיש הקטן בחיים? אתם גם מרזישים שחסר לכם? מה אלפ' לעשות כדי לשנות את זה?

מסר - אנחנו יוצעים שאנחנו כאן אבל בעצם למה? האיבזאיל הוא בסוף למלא את המשימה שלנו-השליחות שלנו

אנחנו צריכים על ידי התכונות שלנו האופי, היכולות, וגם מה שאנחנו אוהבים לעשות להפיל ולעשות כמה שיותר טוב

בואו נלמד מלוסי, מאיה ורינה, שבימים האחרונים שמענו החון סיפורים עליהם, על ההסתכלות על הילד שקצת קשה לו, על הכנסת ההאורחים, על האהבה לעם ישראל וארץ ישראל

בואו אנחנו ננסה להיות ההכי טובים שלנו וגם אנחנו ננסה להפיל את האור שיש בנו ואת הטוב.

- שתפו את החניכים בסיפורן של לוסי, מאיה ורינה בהתאם לטוב, ולמה שהם מסובלים למה.

נפחים - מעפילים-קווה:

הרבנית ברה קאפו והתופ"ב 1922 - כ"ג בסל הושע"ז, 26 בנובמבר 2013
היתה אשת אסד, זמית, פעלה חברתית ואשת הרב יוסף קאפו. כלת פרס ישראל
לשנת 1999.

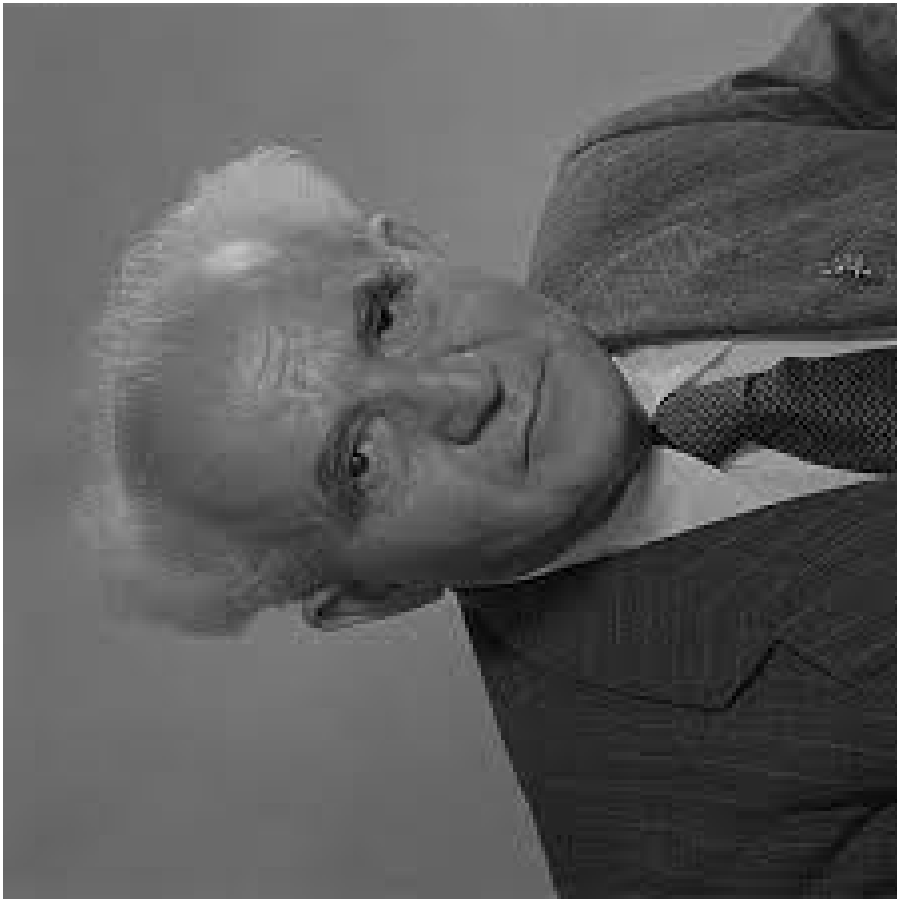
במשך עשרות שנים נהלה מפעל גמלות אסדים שהיוו סעד לאלפי נזקקים בירושלים
וסביבתה. בן היתר ייסדה והייתה מנהלת פרויקט ה"קמחא דפסחא", במסגרתו אולקו
בעזרת הציבור מצרכי מזון ללא הפסח באון מצות וי"ן

יונתן יוני"ן נטוה 13 במרץ 1946, י"א באדר ב' ה'תש"ו - 4 בול 1996 ו' בתמוז
ה'תשל"ו היה קצין בכנתונם מפקד סירת מסכ"ל מעטר עטור המופת ב-3 בול 1996
פיקד נטוהו על צוות הפריצה שנועד לאסל את המאכלים שאטפו את מסוה אייר פראנס
לאנטבה שבאוגנדה. נטוהו נפצע בזהוה במהלך הפשיטה. הניסיונות להצילו עלו בתוהו
והוא נפטר עד בסרם צ"א המסוה עם הוטופס ארצה. לאוה שמבצע הוילץ הסוים
בתצלמיו הוולט לקרוה אוהו על שמו של נטוהו ושמו הרשמי הפך ל"מבצע יונתן"

עדי אלטשולר וטלדה כ-23 בנובמבר 1986 היא אשת חינוך וזמרת חברתית ישראלית. מייסדת תנועת "כנפיים של קרמבו", תנועת הנטע לכערים עם ובל, ברכים מיוחדים. בשנת 2014 נבחרה אלטשולר על ידי המגזין "טיים" לאחת ממנהיגי הדור הבא בעולם ונאמה באו"ם כנציגת היוזמות והציריותות הישראלית. ביום העצמאות ה-72 של מדינת ישראל נבחרה להשיא משואה.

יִצְחָק גָּלוֹר (גָּלוֹר) לְהַאֲנָה 16 באוקטובר 1886, י"ג בתשרי תרמ"ז - 1 בדצמבר 1933, ו' בכסלו תשל"ד היה מדינאי ישראלי, ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל. כן-גוריון היה איש העלייה השנייה, ממנהיגי תנועת העבודה, חבר במפלגות פועלי ציון ואחדות העבודה, מזכירה הכללי הראשון של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל ומנהיגה הראשון של מפא"י. הוא הנהיג את מדינת ישראל כראש הממשלה וכשר הביטחון במשך עשר שנים והיצי' טו 1963

מסילת ישרים פברק א':

יסוד החסיבות ושם העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שישים מבלו ומזמנו בכל אשר הוא עמו כל ימי חייו. והנה מה שהוכחו חכמינו זכונם לברכה, הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מציו שכירתו, שזהו התענוג האמיתי והעיון השלם מכל העיונים שיכולים להמציא. ומקום העיון הזה באמת הוא העולם הבא, כי הוא הנברא בהכנה המצטרפת לזכר הזה. אך הצדק כפי להגיע אל מחוץ חפצנו זה, הוא זה העולם. והוא מה שאמרו זכונם לברכה: (משנה אבות 3 טז): "העולם הזה צומח לפרועו בפי העולם הבא". והאמצעים המשיגים את האדם לתכלית הזה, הם המצוות אשר צוו עליהן האל יתברך שמו. ומקום עשיית המצוות הוא רק העולם הזה. על כן הושט האדם בזה העולם בתמלה כדי שאל יצי האמצעים האלה המצמחנים לו כאן יוכל להגיע אל המקום אשר הוכן לו, שהוא העולם הבא, לרות שם בטוב אשר קנה לו על יצי אמצעים אלה. והוא מה שאמרו, זכונם לברכה (עמוהין כה.): "היום לעשותם ומחר לקבל שכרם".

הרה סולובייצ'יק:

"האדם נברא בתור שליח, עצם היצירה, הלידה, מכילה בתוכה בהכרח את זכר מינוי השליחות...את העובדה שמישהו חי בצמח מסוים, בתקופה מיוחדת ובמקום מושבר, ולא נולד בתקופה אחרת ובמסיבות אחרות, נוכל להבין אך ורק אם נקבל את עצם הכעיון בזכר שליחותו של האדם. ההשגחה יוצעת היכן וכיצד יכול הפירט היחיד על כל מסמנותיו וכוחות הנפש האצוריים בו לקיים את שליחותו, באילו נסיבות ותנאים ובאיזו חברה יהא זה בכוחו של האדם למלא את שליחותו"

נספחים - נבטים-מעלות:

נספח 1 - להצביע כמה פעמים
התורה - תצטק 'מתחילים!'

אחרי שמישהו צועק מתחילים - תרץ מסביב לכולם

אחרי שמישהו רץ מסביב לכולם - רץ לאמצע המעגל ותצטק קוקוריקו

אחרי שמישהו רץ לאמצע המעגל וצועק קוקוריקו - תתחיל לסיב אבזון עולם

אחרי שמישהו סב אבזון עולם - תעשה גלאון

אחרי שמישהו עושה גלאון - תקפוף על ראש אחת 10 פעמים

אחרי שמישהו קופץ על ראש אחת - תסתובב במקום

אחרי שמישהו מסתובב במקום - תצטק 'הסוף'

נספח 2 ומחיל להצביע בשביל כל תמונה

סביב 1:

כאמס

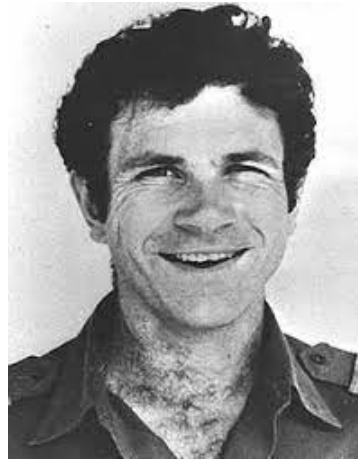
בובספוט

הרבנית בריה קאפח (ה'תרפ"ב, 1922 - כ"ג בכסלו ה'תשע"ד, 26 בנובמבר 2013) הייתה אשת חסד, יזמת, פעילה חברתית ואשת הרב יוסף קאפח. בילת פרס ישראל לשנת 1999.

במשך עשרות שנים ניהלה מפעלי גמילות חסדים שהיוו סעד לאלפי חזקנים בירושלים וסביבתה. בין היתר ייסדה והייתה מנהלת פרויקט ה'קמתא דפסחא', במסגרתו חולקו בעזרת הציבור, מצרכי מזון לילד הפסח כגון מצות וזין

אסי עזר

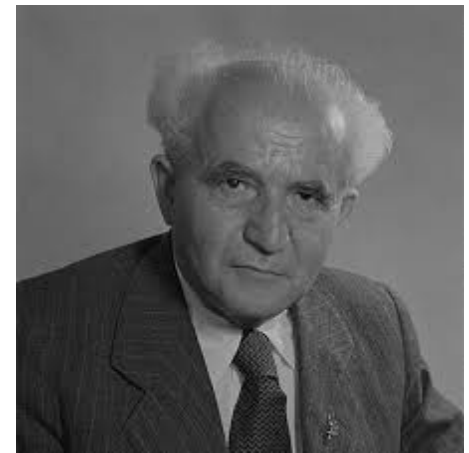
אנוסי

שנתן יוני" תנניהו ו13 במרץ 1946, י"א באדר ב' ה'תש"ו - 4 ביולי 1976, ו' בתמוז ה'תשל"ו) היה קצין בצבאנים מפקד סיירת מטכ"ל, מעטר עיטור המופת. ב-3 ביולי 1976 פיקד תנניהו על צוות הפריצה שנועד לחסל את המחבלים שחטפו את מטוס אייר פראנס לאנטבה שבאוגנדה. תנניהו נפצע בחזרה במהלך הפשיטה. הניסיונות להצילו עלו בתוהו והוא נפטר עוד בטרם יצא המטוס עם החטופים ארצה. לאחר שמבצע החילוץ הסתיים בהצלחה, הוחלט לקרוא אותו על שמו של תנניהו, ושמו הרשמי הפך ל"מבצע יונתן"

אהבה כוכבי

אחינוי

דוד בן-גוריון (גרין) להאזנה ו16 באוקטובר 1886, י"ז בתשרי תרמ"ז - 7 בדצמבר 1973, ו' בכסלו תשל"ד) היה מדינאי ישראלי, ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל.

בן-גוריון היה איש העלייה השנייה, ממנהיגי תנועת העבודה, חבר במפלגות פועלי ציון ואחדות העבודה, מזכיר הכללי הראשון של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל ומנהיגה הראשון של מפא"י. הוא הנהיג את מדינת ישראל כראש הממשלה וכשר הביטחון במשך עשר שנים

ואז' עד 1963

הכל

עדי אלטשולר (נולדה ב-23 בנובמבר 1986) היא אשת אינטר וזמרת חברתית ישראלית. מייסדת תנועת "כנפיים של קרמבו", תנועת הנוער לצעירים עם ובלי צרכים מיוחדים. מייסדת מיזם "זיכרון בסלון". בשנת 2014 נבחרה אלטשולר על ידי המגזין "טיים" לאחת ממנהיגי הדור הבא בעולם, ונאמה באו"ם כנציגת הזממות והיצירתיות הישראלית. ביום העצמאות ה-72 של מדינת ישראל נבחרה להשיא משואה.

נספח 3:

האיש הקטן-

פגשתי פעם איש קטן. הוא חי בבית קטן, וכל חייו התנהלו במסלול קבוע וקטן. המחשבות שלו אלו הן היו קטנות וסביר יוחו היה קבוע, ולא יוחרות. בבוקר 3/3 השעון הצבול והאיש הקטן נבהל. המחשבים הצבולים אמרו לו: איש קטן, קום מהר וחץ לעבודה!

העבודה השעון הצבול צרח נורא, הכל כוחו: השעה 8.00, והאיש הקטן יצא שעכשיו הוא צריק לעבד. בשעה 13.00 שוב הוציע לו השעון: הדיע זמן ארוחת הצהריים, ובשעה 15.00 אמר לו השעון: איש קטן, אתה משוחרר עב מחך, התייזבות בשעה 18.00!

האיש הקטן חזר לביתו, אחץ על כפתור הטלנוויזיה הצבולה. בשעה 19.00 בדיוק כיבה את המכשיר, אכל ארוחת ערב, וכססיים לאכול, הצליק את מכשיר הטלנוויזיה שנית בה-20.15 כמו בכל ערב. בה-22.00 כובה המכשיר סופית לערב זה והאיש הקטן עלה על מיטתו כאשר עיניו תלויות בתמינה בשעון הצבול שמעל לראשו.

לאיש הקטן היה הכול, כלום לא חסר לו, מלבד איש - אהבה קטנה, עניין קטן, אושר קטן, טעם קטן לחייו הקטנים...